

L'alumne amb TEA ens demana. (Angel Rivière)

1. Ajuda'm a comprendre. Organitza el meu món i facilita'm que anticipi el que succeirà. Dóna'm ordre, estructura i no caos.
2. No t'angoixis amb mi, perquè m'angoixo. Respecta el meu ritme. Sempre podràs relacionar-te amb mi si comprens les meves necessitats i la meva manera especial d'entendre la realitat.
No et deprimeixis, el normal és que avanci i em desenvolupi cada vegada més.
3. No em parlis massa, ni massa de pressa. Les paraules són "aire" que no pesa per a tu, però poden ser una càrrega molt pesada per a mi. Moltes vegades no són la millor manera de relacionar-te amb mi.
4. Com altres nens, com altres adults, necessito compartir el plaer i m'agrada fer les coses bé, encara que no sempre ho aconsegueixi. Fes-me saber, d'alguna manera, quan he fet les coses bé i ajuda'm a fer-les sense errors.
Quan tinc massa errors em succeeix el que a tu: m'irrito i acabo per negar-me a fer les coses.
5. Necessito més ordre del que tu necessites, més predictibilitat en el medi que la que tu requereixes. Hem de negociar els meus rituals per conviure.
6. Em resulta difícil comprendre el sentit de moltes de les coses que em demanen que faci. Ajuda'm a entendre-ho. Tracta de demanar-me coses que puguin tenir un sentit concret i desxifrabable per a mi. No permetis que m'avorreixi o romanguí inactiu.
7. No m'envaeixis excessivament. De vegades, les persones sou massa imprevisibles, massa sorolloses, massa estimulants. Respecta les distàncies que necessito, però sense deixar-me sol.
8. El que faig no és contra tu. Quan tinc una rebequeria o em colpejo, si destrueixo alguna cosa o em moc en excés, quan m'és difícil atendre o fer el que em demanes, no estic tractant de fer-te mal. Ja que tinc un problema d'intencions, no m'atribueixis males intencions!
9. El meu desenvolupament no és absurd, encara que no sigui fàcil d'entendre. Té la seva pròpia lògica i moltes de les conductes que dieu "alterades" són formes d'enfrontar el món des de la meva especial forma de ser i percebre. Fes un esforç per comprendre'm.
10. Les altres persones sou massa complicades. El meu món no és complex i tancat, sinó simple.
Encara que et sembli estrany el que et dic, el meu món és tan obert, tan sense taps ni mentides, tan ingènuament exposat als altres, que resulta difícil penetrar en ell.
No visc en una "fortalesa buida", sinó en una plana tan oberta que pot semblar inaccessible.
Tinc molta menys complicació que les persones que us considereu normals.
11. No em demanis sempre les mateixes coses ni m'exigeixis les mateixes rutines. No has de fer-te tu autista per ajudar-me. L'autista sóc jo, no tu!

El repte d'incloure. Recursos i estratègies.

Montcada 7 de març de 2012

Gemma Alsina

12. No solament sóc autista. També sóc un nen, un adolescent, o un adult. Comparteixo moltes coses dels nens, adolescents o adults a qui dieu "normals".
M'agrada jugar i divertir-me, estimo els meus pares i a les persones properes, em sento satisfet quan faig les coses bé.
És més el que compartim que el que ens separa.
13. Val la pena viure amb mi.
Puc donar-te tantes satisfaccions com altres persones, encara que no siguin les mateixes.
Pot arribar un moment en la teva vida en la qual jo, que sóc autista, sigui la teva companyia major i millor.
14. No m'agredeixis químicament. Si t'han dit que he de prendre una medicació, procura que sigui revisada periòdicament per l'especialista.
15. Ni els meus pares ni jo no tenim la culpa del que em passa. Tampoc no la tenen els professionals que m'ajuden.
No serveix de res que us culpeu uns als altres. De vegades, les meves reaccions i conductes poden ser difícils de comprendre o afrontar, però no és per culpa de ningú. La idea de "culpa" no produeix més que sofriment en relació amb el meu problema.
16. No em demanis constantment coses per sobre d'allò que sóc capaç de fer. Però demana'm el que puc fer. Dóna'm ajuda per ser més autònom, per comprendre millor, però no em donis ajuda de més.
17. No has de canviar completament la teva vida pel fet de viure amb una persona autista.
A mi no em serveix de res que tu estiguis malament, que et tanquis i et deprimeixis.
Necessito estabilitat i benestar emocional al meu voltant per estar millor. Pensa que la teva parella tampoc no té culpa del que em passa.
18. Ajuda'm amb naturalitat, sense convertir-lo en una obsessió. Per poder ajudar-me, has de tenir els teus moments en què reposes o et dediques a les teves pròpies activitats.
Apropa't a mi, no te'n vagis, però no et sentis com sotmès a un pes insuportable.
En la meva vida, he tingut moments dolents, però puc estar cada vegada millor.
19. Accepta'm com sóc. No condicionis la teva acceptació que a deixi de ser autista.
Sigues optimista sense fer-te "novel·les". La meva situació normalment millora, encara que per ara no tingui curació.
20. Encara que em sigui difícil comunicar-me o no compregui les subtileces socials, tinc fins i tot alguns avantatges en comparació amb els que us dieu "normals".
Em costa comunicar-me, però no solc enganyar. No comprenc les subtileces socials, però tampoc no participo de les dobles intencions o els sentiments perillosos tan freqüents en la vida social. La meva vida pot ser satisfactòria si és simple, ordenada i tranquil·la. Si no se'm demana constantment i només allò que més em costa. Ser autista és una manera de ser, encara que no sigui el normal. La meva vida com a autista pot ser tan feliç i satisfactòria com la teva "normal".
En aquestes vides, podem arribar a trobar-nos i compartir moltes experiències.